

مەن دادامنىڭ ئۆلىمىنى تىلەيمەن

ئەسەر ئاپتۇرى : ئۆمەر مۇھەممەت

ئەڭ ياخشى دەرسخانا چ چ توپى،
ئېلكتاپ قىلىپ تارقىتى.

مەن دادامنىڭ ئۆلىمىنى تىلەيمەن

بۈگۈن چارچاپ قالدۇمۇ ئەيتاۋۇر ئۇيقۇملا
كېلىپ تۇراتتى. ئورنۇمدىن تۇرۇپ كارۋىتىمغا
چىقىپ ئۇخلاشقا خوش ياقماي، مۈگدەپ
ئولتۇرسام. ئىشكىنىڭ قوغغۇرقى مېنى چۈچىتىپ
ئويغۇتتۇرتتى. ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئىشكىنى ئاچتىم،
21 ياشلار چامىسىدىكى بىر يىگىت كۆرۈشۈش
ئۈچۈن قولىنى تەڭلەپ تۇرۇپ .

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم، ئاكا قانداق ئەھۋالىڭىز؟
— . دېدى .

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، ياخشى...! ئۆزىڭىزچۇ؟
— . دېدىم .

يىگىت كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ،

— ياخشى ئاكا، سىزدىن ئازراق سورايدىغان

گەپلىرىم بار ئىدى. ۋاقتىڭىز بارمىدۇ؟ — دېدى.

— ھە..... ئەلۋەتتە ۋاقتىم بار، قېنى ئۆيىڭە

كبرىڭ. — دەپ ئۆيىگە باشلاپ كىردىم. ھەمدە
ئاشخانا ئۆيىگە كىرىپ چاي دەملەپ چىقتىم.
— ئىسمىڭىز نېمە ؟ مېنى نېمە سەۋەب بىلەن
ئۆزىدەپ كېلىپ قالدىڭىز ؟ — دېدىم پىيالىگە
چاي قۇيغۇچ .

— ئىسمىم تاھىرجان . سىزنى پىسخىك

مەسلىھەتچىسىكەن دەپ ئاڭلاپ، بىر

دوستىڭىزدىن ئۆيىڭىزنى سوراپ، مەسلىھەت سوراي
دەپ كەلگەنتىم . — دېدى.

— تاھىرجان ئۇكام قايسى ئىش توغرىلىق

مەسلىھەت سورىماقچى . — دېدىم پىيالىدىكى چايىنى
قولۇمغا ئېلىپ تۇرۇپ.

— ئاكا مەن دادام بالدۇراق ئۆلسىكەن

دەيدىغان بولۇپ قالدىم . — دېدى.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ قولۇمدىكى پىيالى چۈشۈپ

كەتكىلى تاس قالدى، ھەمدە بۇ گەپكە ھەيران

قىلىپ .

— ئۇكام، ساقمۇ سىز ؟ نېمىشقا دادىڭىزنىڭ
ئۆلۈمىنى تىلەيسىز ؟ نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ
سىزنىڭ دادىڭىز، ئۇنداق دېسىڭىز قانداق بولىدۇ.
— دېدىم.

يىگىت بىردەم يەرگە قاراپ تۇرۇۋەتكەندىن كېيىن،
ئۆكسۈپ يىغلاپ تۇرۇپ.

— ئاكا مېنىڭ مۇشۇنداق قىلىشىم خاتا، لېكىن
مەن كىچىكىمدىن دادامنىڭ، مېنى ئەركىلەتكىنىنى
بىلمەيمەن، ھېچ بولمىسا سىلىق مۇئامىلە
قىلمايدۇ. مەن كىچىك ۋاقتىمدا، دادام بىرەر
يەردىن كەلسە ئالدىغا يۈگۈرۈپ بارسام مېنى
ھاقارەتلەيدۇ. مەن چوڭ بولغانسىرى دادامنىڭ
ئۇرۇپ - تىللاشلىرىغا پەقەت كۆنەلمىدىم.

دوستلۇرۇم ئالدىدا مېنى چۈشۈرۈپ، ھاقارەتلەيدۇ،
دوستلىرىم بىلەنمۇ پاراڭلاشقىنى قويمايدۇ.

مۇلايىملىق بىلەن، « دادا ماۋۇ ئىشنى، مۇنداق قىلساق بولامۇ ؟ » دەپ پىكىر قىلسام، مېنى سىلكىپ ھاقارەتلەيدۇ.

ئۇنىڭ ئۈستىگە يېقىندا ئۆيلەندىم، ئۆيلەنگەندىكىن ئەمدى سەل ئوڭشىلىپ قالار دېسەم، تېخىمۇ ئەسكەرىشىپ. ئايالىمنىڭ ئالدىدا مېنى ھاقارەتلەپ تۇرۇدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئايالىممۇ مېنى كۆزگە ئىلماس بولۇپ قالدى. ئىشقا بۇيرىسام قىلمايدۇ. دادام بولسا ئايالىڭنى گەپكە كىرگۈزەلمىگەيسەن دەپ مېنى سەت ھاقارەتلەيدۇ. كىچىكىمدىن ئۇۋالچىلىققا كۆپ

ئۇچرىغانلىقتىنمىكىن، مەن پەقەت كىشىلەرگە ئازار بەرمەيمەن. ھەمدە ئازار بېرىشىمۇ خالىمايمەن. شۇڭا مەن مۇشۇ ئىدىيەگە كېلىپ قالدىم. — دېدى.

مەن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلۈم يېرىم بولۇپ،

ئۇنىڭغا تەسەللى بەردىم.

— ئۇكام دادىڭزنىڭ تېلېفون نومۇرىنى دەپ
بېرىڭ، مەن دادىڭز بىلەن كۆرۈشۈپ باقاي . —
دېدىم . ئۇ چاققانلىق بىلەن .

— بىلىمەن، بىلىمەن . — دەپ، دادىسىنىڭ
تېلېفون نومۇرىنى دەپ بەردى .

— ئەمەسە سىز بۈگۈن قايتقاچ تۇرۇڭ، مەن ئەتە
دادىڭز بىلەن كۆرۈشۈپ باقاي . — دېدىم .
ئەتسى مەن ئۇ تاھىرنىڭ دادىسىغا تېلېفون
قىلدىم .

— ۋەي ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، قانداق ئەھۋاللىرى؟
ئۆزلىرى تاھىرجاننىڭ دادىسى بولاملا ؟ — دەپ
سورۇدۇم .

— ھەئە ...! مەن تاھىرجاننىڭ دادىسى، ئۆزلىرى
كىم بولسا ؟ — دەپ سورىدى .

— مەن تاھىرجاننىڭ دوستى، سىلى بىلەن

كۆرىشىدىغان ئىش بىلەن تېلېفون قىلغان ئىدىم . — دېدىم .

— ھە بولىدۇ - بولىدۇ . قېنى سۆزلىسىلە . —
دېدى مۇلايىملىق بىلەن .

تاھىرجاننىڭ سۆزىدىن مەن بۇ ئادەمنىڭ تەرسالىق
مىجەزىنىڭ بارلىقىنى سەزگەن ئىدىم . شۇڭا مەن
بۇ ئادەمنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ سۆز ئاچتىم .

— مەن بىر ئاددىي پىسخىكا ئوقۇتقۇچىسى ،

ئۆتكەندە مەن تاھىرجان بىلەن ئازراق پاراڭلاشقان
ئىدۇق . تاھىرجاننىڭ سۆزىدىن سىلىنىڭ

پەرزەنتلىرىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلىدىكەنلا ،

سىلىدەك پەرزەنتىگە بۇنداق كۆڭۈل بۆلىدىغان

ئادەم بەك ئاز . ئەمدى ھەممە ئاتا - ئانا

پەرزەنتىنىڭ كەلگۈسىدە ياراملىق ۋاپادار ئادەم

بولۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ ئەمەسمۇ ، شۇڭا سىلى بىلەن

ئازراق پىكىرلىشىدىغان ئىش بىلەن تېلېفون

قىلىشىم. — دېدىم. ئۇ ئادەم سۆزلىرىمدىن قايىل بولغاندەك، كۈلۈپ تۇرۇپ.

— ھە ئومدان بولۇپتۇ، قېنى سۆزلىسىلە ئۇكام. — دېدى.

— ۋاقتلىرى چىقاس بىز كۆرۈشۈپ پاراڭلاشساق بولامدۇ ؟ — دېدىم.

— ھە بولىدۇ، بىزنىڭ دۇكانغىلا كەلسىلە. — دېدى.

ھەمدە دۇكان ئادرېسىنى دەپ بەردى.

ئەتسى چۈش ۋاقتى بىلەن ئۇ ئادەمنىڭ دۇنىغا

باردىم . بىز ئەھۋال سورۇشۇپ بولغاندىن كېيىن،

ئاللا بۇرۇن دەملەپ قويغان چەينەكتىكى چايدىن

بىر پىيالە قۇيۇپ ماڭ سۇندى. پىيالىدىكى چاينى

بىر ئوتلىۋېتىپ، گەپ باشلىدىم.

— ئاكا تاھىرجان سىزنىڭ نەزىرىڭىزدە قانداقراق

بالا ؟ — دەپ سورۇشۇم بىلەن، بۇ ئادەم

تاھىرجاننىڭ يامان تەرەپلىرىنى سۆزلەشكە

باشلىدى. مەن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، بۇ ئادەمنىڭ
ئۇچىغا چىققان تەرسا ئىكەنلىكىنى بايقاپ، نېمە
دېسە توغرا، سىلنىڭ راست دەپلا تۇردۇم.

ئاخىرى بۇ ئادەم سۆزلەشتىن توختىدى.

— سىلى ھەقىقەتەن پەرزەنتلىرىگە ئالاھىدە
كۆڭۈل بۆلىدىكەنلا، سىلدىك ئادەم ھازىرقى
جەمئىيەتمىزدە كەم ئۇچىرايدۇ. — دەپ ئازراق
ماختاپ قويغاندىن كېيىن. يالغان ھېكايىدىن
بىرنى سۆزلەشكەن باشلىدىم.

— مەن سىلىگە بىر قىسقىغىنا ھېكايىدىن بىرنى
سۆزلەپ بېرىمەن. بۇرۇن بىر ئادەمنىڭ يالغۇز ئوغلى
بار ئىكەن، ئۇ ئادەم كۈندە بالىسىنى ھاقارەتلەپ،
كەمسىتىپ، ئۇرىدىكەن. ئۇ بالا كىچىكىدىن
دادىسىنىڭ مېھرىگە قىلچىلىك ئىشەلمىگەچكە،
ئۇ بالىنىڭمۇ دادىسىغا قىلچىلىك مېھرى
چۈشمەپتۇ. ئۇ بالىنىڭ دادىسى كۈندە مۇشۇنداق

ئۇرۇپ - تىللاپ ئۆتكەچكە بالىسى، دادىسى، دائىم
ئۆلىسكەن دەپ قارغايدىكەن. ئەمدى بۇ
ھېكايىدىن سىلى نېمىنى چۈشەنلە، گۇناھ بالدا
بارىكەن ياكى دادىسىمۇ ؟ — دەپ سورۇدۇم.
— ئۇ بالىنىڭ دادىسى بەكلا رەھىمسىز ئەسكى
ئىكەن، ھەي شۇنداقمۇ دادا بولامدۇ باللىرىغان
قىلچىلىك مېھىر بەرمەيدىغان. ئۇ بالىنىڭ
دادىسىنى ئۆلسۇن دېگىنى توغرا ئىكەن. — دېدى.
مەن يوقارقى ھېكايە ئارقىلىق بۇ ئادەمنىڭ
گۇناھىنى ئۆزىگە تونۇتۇش مەقسىتىدە سۆزلىگەن
ئىدىم. قارىسام بۇ ئادەم يەنە ئۆزىنىڭ گۇناھىنى
تونۇماي، باشقىلار ئۈچۈن سوت ئېچىشقا ماھىر
ئىكەنلىكىنى بىلدىم.

— ئەگەر سىز شۇ بالىنىڭ ئورنىدا بولسىڭىز سىزمۇ
شۇنداق ئىدىيەگە كېلەمتىڭىز ؟ — دېدىم.
— ئەلۋەتتە، بىگۇناھ بالىنى ئۇنداق قىيناش

ياخشى ئەمەسدە . — دېدى.

— ئەمەسە سىزمۇ تاھىرجانغا ھەقىقىي مېھرىپەرپ باقتىڭىزمۇ ؟ — دېدىم. ئۇ ئادەم بۇ سوئالدىن جىمپىلا قالدى.

— راست دەيسىز، مەن ئوغلۇمغا بىر دادىنىڭ مېھرىنى بېرەلمىدىم، لېكىن مېنىڭمۇ ئويلىغۇنۇم بار. — دېدى.

— نېمە ئۈچۈن تاھىرجانغا بۇنداق قوپال مۇئامىلە قىلىسىز ؟ بۇنىڭ بىرەر سەۋەبى بارمۇ ؟ — دېدىم.

— بۇرۇن بىزنىڭ بىر قوشنىمىز بولىدىغان. ئۇنىڭ بەش قىزى، بىر ئوغلى بار ئىدى. ئۇلار يالغۇز ئوغۇل دەپ بەك ئەتىۋارلاپ باقاتتى. ئۇ چوڭ بولۇپ ئاتا-ئانىسىنى ئۇرۇپ تىللايدىغان بولىۋالغان ئىدى. مەن ئوغلۇمنى شۇنداق بولۇپ قالمىسۇن دەپ كىچىكىدىن مۇشۇنداق قوپال مۇئامىلە قىلدىم.

بۇرۇندىن قوپال مۇئامىلە قىلغاچقىمىكىن، ئۇنى
كۆرسەملا ئاچچىقىم كېلىدىغان، قىلغان ئىشلىرى
ماڭا يارىمايدىغان بولۇپ قالدى. ئەسلىدە مەن
ئوغلۇمغا قوپال مۇئامىلە قىلىۋەرگەچكە،
ئوغلۇمدىن رايىم سويۇپ قاپتۇ. — دېدى.
— ئاكا ئۆزىڭىزگە مەلۇم، ھەرقانداق ئىشنىڭ
ئىشىپ كەتكىنى زىيانلىق، سىز زىيادە
ئەركىلەتسىڭىزمۇ بولمايدۇ. ئەركىلەتمىدىم دەپ
بۇنداق قوپال مۇئامىلە قىلىسىڭىزمۇ بولمايدۇ.
ئەگەر مۇشۇنداق قوپال مۇئامىلە قىلىۋەرسىڭىز
تاھىرجان سىزگە ئۆچ بولۇپ قالىدۇ. ھەتتا سىز
قورقان ئىش يۈز بېرىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. —
دېدىم.

ئۇ ئادەم قىلغان ئىشلىرىغا پۇشايمان قىلغاندەك،
بىشىنى يەرگە ساڭگىلىتىپ، مېنىڭ خوشلىشىپ
ماڭغىنىمنىمۇ سەزمەي ئولتۇرۇپ قالدى.